

Rapport
gemeentelijke kinderombudsman

inzake de klacht van mevrouw R. te Rotterdam
over het college van burgemeester en wethouders van
de gemeente Rotterdam

Dossiernummer: 3500
Datum: 11 april 2018

Samenvatting

Sinds januari 2015 is mevrouw R. met de gemeente Rotterdam in gesprek over de ondersteuning bij de opvoeding van haar kinderen. Na een verhuizing klopt ze in de zomer van 2016 aan bij het wijkteam Beverwaard. Dit contact verloopt moeizaam. Mevrouw R. dient in augustus en september 2016 verschillende klachten in over het wijkteam Beverwaard bij de gemeentelijke kinderombudsman. Het verloop van het onderzoek is terug te vinden in het rapport 2016.1629/2664 dat de kinderombudsman op 22 september 2017 heeft gepubliceerd.

Eén van de klachten van mevrouw R. gaat over een melding van het wijkteam Beverwaard bij Veilig Thuis Rotterdam Rijnmond van 26 september 2016. In juli 2017 laat mevrouw R. aan de kinderombudsman weten dat het wijkteam onlangs een tweede melding bij Veilig Thuis heeft gedaan over haar gezin. Ze dient hierover een klacht in bij de gemeente Rotterdam. Omdat de gemeente hier niet op reageert, wendt mevrouw R. zich op 22 september 2017 tot de kinderombudsman.

De kinderombudsman stelt na onderzoek vast dat het wijkteam op 23 juni 2017 daadwerkelijk een tweede melding over het gezin van mevrouw R. heeft gedaan bij Veilig Thuis zonder mevrouw R. te informeren over deze melding. Het wijkteam vraagt zelfs expliciet aan Veilig Thuis om in het onderzoek concreet te kijken naar een beschermingsmaatregel.

Deze tweede melding heeft geleid tot een verdere escalatie van het conflict tussen het wijkteam en mevrouw R. De kinderombudsman vindt het kwalijk dat het wijkteam voor een tweede keer een melding heeft gedaan zonder dat er sprake was van kindermishandeling of huiselijk geweld. Hiermee heeft het wijkteam een middel toegepast met een oneigenlijk doel. Bovendien heeft het wijkteam met de melding een onnodig zware inbreuk gemaakt op het gezinsleven van mevrouw R. en is haar vertrouwen in de gemeente verder geschaad. De gemeente heeft hiermee in strijd met het behoorlijkheidsvereiste evenredigheid gehandeld.

De kinderombudsman verbindt aan zijn oordeel geen aanbevelingen.

Inleiding

Sinds januari 2015 is mevrouw R. met de gemeente Rotterdam in gesprek over de ondersteuning bij de opvoeding van haar kinderen. Na een verhuizing klopt ze in de zomer van 2016 aan bij het wijkteam Beverwaard. Dit contact verloopt moeizaam. Mevrouw R. dient in augustus en september 2016 verschillende klachten in over het wijkteam Beverwaard bij de gemeentelijke kinderombudsman. Het verloop van de klachtbehandeling is terug te vinden in het rapport 2016.1629/2664 dat de kinderombudsman op 22 september 2017 heeft gepubliceerd.

Eén van de klachten van mevrouw R. gaat over een melding van het wijkteam Beverwaard bij Veilig Thuis van 26 september 2016. In juli 2017 laat mevrouw R. aan de kinderombudsman weten dat het wijkteam onlangs een tweede melding bij Veilig Thuis heeft gedaan over haar gezin. Ze dient hierover een klacht in bij de gemeente Rotterdam. Omdat de gemeente hier niet op reageert, wendt mevrouw R. zich op 22 september 2017 tot de kinderombudsman.

Naar aanleiding van de klacht, de interne klachtbehandeling en de resultaten van het onderzoek stelde de kinderombudsman zijn bevindingen op en kregen klager en de gemeente de gelegenheid op de bevindingen te reageren. Bijlage en onderdeel van deze bevindingen is een overzicht van de interne en externe klachtbehandeling. Aan de conceptbevindingen verbond de kinderombudsman een voorlopig oordeel. Na de reactie van mevrouw R. heeft de kinderombudsman de bevindingen definitief vastgesteld en geeft hij zijn definitieve oordeel. Hoewel de kinderombudsman de gemeente een aantal keer in de gelegenheid heeft gesteld om op de bevindingen te reageren, heeft zij dat niet gedaan. De kinderombudsman heeft daarop besloten zijn oordeel zonder haar reactie vast te stellen.

De klacht van mevrouw R. is als volgt geformuleerd.

Klacht

Een medewerker van het wijkteam Beverwaard heeft op 23 juni 2017 voor de tweede keer een onterechte melding gedaan bij Veilig Thuis over mijn gezin, terwijl Veilig Thuis na de eerste melding heeft vastgesteld dat er geen sprake is van kindermishandeling.

Bevindingen

De kinderombudsman gaat uit van de volgende feiten, omstandigheden en meningen.

1. In juli 2014 heeft mevrouw R. hulp gevraagd aan stichting MEE Rotterdam voor praktische ondersteuning bij de opvoeding van haar kinderen. Vanaf 1 januari 2015 valt dit werk van MEE Rotterdam onder het wijkteam van Hoogvliet. De hulp aan mevrouw R. en haar kinderen komt moeizaam van de grond. De (kinder)ombudsman intervenueert vanaf juli 2015 meerdere keren bij de gemeente Rotterdam om ervoor te zorgen dat de aanvragen van mevrouw R. worden behandeld.
2. In het voorjaar van 2016 komt mevrouw R. na een verhuizing in contact met het wijkteam Beverwaard (vanaf nu: het wijkteam).
3. In de zomer van 2016 stelt mevrouw R. verschillende hulpvragen aan het wijkteam voor haar zoon S.. Het contact tussen mevrouw R. en het wijkteam verloopt stroef en mede als gevolg daarvan komt de hulp voor S. niet van de grond. In het rapport 2016.1629/2664 van de kinderombudsman staat een uitgebreide beschrijving van de gebeurtenissen in de zomer van 2016.
4. Op 22 september 2016 stuurt mevrouw R. een e-mail aan de kinderombudsman. Ze stelt dat de heer V., wijkteamleider van het wijkteam Beverwaard, heeft gedreigd om een melding bij Veilig Thuis Rotterdam Rijnmond (vanaf nu: Veilig Thuis) te doen.
5. Op 26 september 2016 heeft de heer V. daadwerkelijk een melding bij Veilig Thuis gedaan. Hij motiveert deze melding door aan te geven dat de hulpvraag voor zoon S. al anderhalf jaar niet is gerealiseerd. Ook geeft hij aan dat volgens zijn waarneming geen sprake was van huiselijk geweld of mishandeling.
6. Op 6 december 2016 start Veilig Thuis een onderzoek naar de situatie van het gezin van mevrouw R.. In het kader hiervan volgt er een huisbezoek en wordt er contact gelegd met de politie Rotterdam Rijnmond, de school van S. en de huisarts van mevrouw R.. Ook vraagt Veilig Thuis schriftelijke informatie op bij het wijkteam, de Jeugdbescherming Rotterdam Rijnmond en het voormalig Advies en Meldpunt Kindermishandeling. Vervolgens

concludeert Veilig Thuis: *“Uit onderzoek wordt de gemelde kindermishandeling niet bevestigd.”*

7. Op 13 februari 2017 informeert Veilig Thuis het wijkteam over haar beoordeling. Hierbij merkt Veilig Thuis op dat er sprake is van een langlopend conflict tussen mevrouw R. en het wijkteam over de in te zetten hulpverlening. Veilig Thuis stelt echter dat mevrouw R. haar zoon S. niet bewust onttrekt aan de noodzakelijke zorg. Mede daarom adviseert Veilig Thuis het wijkteam om de ontlastende zorg aan mevrouw R. te continueren en hierbij vast te stellen welke hulp S. nodig heeft.
8. In de periode van februari tot en met mei 2017 hebben de gemeente Rotterdam en mevrouw R. verschillende keren contact over de hulpvragen van mevrouw R.. Het blijkt echter niet mogelijk te zijn om tot een overeenstemming te komen over de benodigde hulp voor S..
9. Op 15 mei 2017 stuurt de gemeente Rotterdam een brief aan mevrouw R. waarin wordt aangegeven dat mevrouw R. tegen de afspraak in niet is verschenen bij een afspraak met het wijkteam op 20 april 2017. De conclusie van de brief is dat mevrouw R. onvoldoende medewerking verleent aan het onderzoek door het wijkteam. Hierdoor kan de gemeente Rotterdam niet vaststellen of en welke hulp haar zoon S. nodig heeft.
10. De gemeente Rotterdam herhaalt deze boodschap in haar brief aan de kinderombudsman van 19 mei 2017. Hierin staat ook dat mevrouw R. nog één keer in de gelegenheid wordt gesteld om in gesprek te gaan met het wijkteam. Indien dit niet gebeurt, zal de gemeente de dienstverlening aan mevrouw R. staken en de hulp aan haar zoon S. laten plaatsvinden in het gedwongen kader. De kinderombudsman overhandigt een kopie van deze brief op 9 juni 2017 aan mevrouw R..
11. Op 23 juni 2017 neemt het wijkteam schriftelijk contact op met Veilig Thuis over het gezin van mevrouw R.. Hierin uit het wijkteam zijn zorgen over het feit dat de hulp aan het gezin van mevrouw R. nog steeds niet van de grond is gekomen en dat het wijkteam onvoldoende zicht heeft op het gezin van mevrouw R.. Daarom vraagt het wijkteam aan Veilig Thuis om een onderzoek te starten naar deze situatie. Ter aanvulling hierop geeft het wijkteam het volgende aan: *“Tegelijkertijd vragen wij, vanwege het onvermogen vanuit de vrijwillige hulpverlening om binnen dit onderzoek zeer concreet te kijken naar een beschermingsmaatregel. Dit is naar onze mening de enige manier om mevrouw R. te ondersteunen in haar opvoeding en de kinderen*

die hulp te bieden die nodig is. Terugverwijzen naar de vrijwillige hulpverlening is niet zinvol."

12. Op 10 juli 2017 informeert Veilig Thuis het wijkteam dat ze geen interventie zal plegen. De zorgen van het wijkteam zijn niet veranderd sinds de melding van 26 september 2016. Toen heeft Veilig Thuis na onderzoek niet kunnen vaststellen dat er sprake is van kindermishandeling. Veilig Thuis geeft aan dat het wijkteam een melding kan doen bij het Jeugdbeschermingsplein als de zorgen over het ontbreken van de noodzakelijk hulp voor S. niet worden weggenomen.
13. Op 11 juli 2017 ontvangt mevrouw R. een brief van Veilig Thuis Rotterdam Rijnmond met de mededeling dat het wijkteam een melding heeft gedaan bij Veilig Thuis. Mevrouw R. wist op dat moment nog niet dat er een tweede melding was gedaan bij Veilig Thuis.
14. Op 13 juli 2017 vindt er een gesprek plaats tussen mevrouw R. en medewerkers van het wijkteam Beverwaard. In dit gesprek worden verschillende hulpvragen van mevrouw R. besproken. Na het gesprek wordt een aantal aanvraagprocedures weer opgestart.
15. Eind juli 2017 vraagt mevrouw R. bij de gemeente Rotterdam en bij Veilig Thuis Rotterdam Rijnmond informatie op over de melding bij Veilig Thuis.
16. Op 31 juli 2017 reageert een contactpersoon van de gemeente Rotterdam en deelt mee dat, zover hij weet, er geen tweede melding is gedaan door het wijkteam bij Veilig Thuis.
17. Op 3 augustus 2017 mailt een medewerker van Veilig Thuis Rotterdam Rijnmond aan mevrouw R. dat op 23 juni 2017 een melding van het wijkteam Beverwaard is binnengekomen bij Veilig Thuis over het gezin van mevrouw R.

Standpunt klager

18. Het standpunt van mevrouw R. is overeenkomstig haar klacht. Ze stelt daarbij dat de tweede melding bij Veilig Thuis haar een bevestiging geeft dat ze geen vertrouwen kan hebben in het wijkteam. Daarnaast heeft de gemeente Rotterdam geprobeerd de tweede melding te verdoezelen, door te ontkennen dat er sprake is van een tweede melding.

Standpunt gemeente

19. De gemeente Rotterdam stelt in haar brief van 7 december 2017 dat Veilig Thuis het verzoek van het wijkteam van 23 juni 2017 ten onrechte heeft geregistreerd als een nieuwe melding. Het wijkteam wilde namelijk alleen een inhoudelijk gesprek voeren met Veilig Thuis over de uitkomsten van het onderzoek van Veilig Thuis na de eerste melding. Toen dit niet lukte, heeft het wijkteam besloten om de nog steeds bestaande zorgen opnieuw in een schriftelijke reactie weer te geven.
20. Het doel van het schrijven aan Veilig Thuis zag op het organiseren van een intercollegiaal gesprek tussen het wijkteam en Veilig Thuis. Hierin wilde het wijkteam zijn zorgen over het gezin van mevrouw R. binnen een multidisciplinaire setting bespreken.
21. In antwoord op een vraag van de kinderombudsman geeft de gemeente Rotterdam aan dat ze de transparantie van de hulpverlening hoog opneemt. Vanuit dit oogpunt stelt ze dat het wijkteam mevrouw R. op de hoogte had kunnen brengen van zijn bericht van 23 juni 2017 aan Veilig Thuis, zonder over de inhoud uit te wijden.

Wet en regelgeving

22. Artikel 4.1.1. lid 1, 2 en 3 van de Wet maatschappelijke ondersteuning:

1. Het college draagt zorg voor de organisatie van een advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling. Artikel 2.6.1. is van overeenkomstige toepassing.
2. Het AMHK oefent de volgende taken uit:
 - a. het fungeren als meldpunt voor gevallen of vermoedens van huiselijk geweld of kindermishandeling;
 - b. het naar aanleiding van een melding van huiselijk geweld of kindermishandeling of een vermoeden daarvan, onderzoeken of daarvan daadwerkelijk sprake is;
 - c. het beoordelen van de vraag of en zo ja tot welke stappen de melding van huiselijk geweld of kindermishandeling of een vermoeden daarvan aanleiding geeft;
 - d. het in kennis stellen van een instantie die passende professionele hulp kan verlenen bij huiselijk geweld of kindermishandeling, van een melding van huiselijk geweld of kindermishandeling of een vermoeden daarvan, indien het belang van de betrokkene dan wel

de ernst van de situatie waarop de melding betrekking heeft daartoe aanleiding geeft;

- e. het in kennis stellen van de politie of de raad voor de kinderscherming van een melding van huiselijk geweld of kindermishandeling of een vermoeden daarvan, indien het belang van de betrokkene dan wel de ernst van de situatie waarop de melding betrekking heeft daartoe aanleiding geeft;
- f. indien het AMHK een verzoek tot onderzoek bij de raad voor de kinderscherming doet, het in kennis stellen daarvan van het college, en
- g. het op de hoogte stellen van degene die een melding heeft gedaan, van de stappen die naar aanleiding van de melding zijn ondernomen.

3 Het AMHK verstrekt aan degene die een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling heeft, desgevraagd advies over de stappen die in verband daarmee kunnen worden ondernomen en verleent daarbij zo nodig ondersteuning.

(...)

23. Artikel 2 van het Besluit verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

1. Een meldcode bevat ten minste de volgende elementen:
 - a. een stappenplan, inhoudende een omschrijving van de stappen voor het omgaan door professionals met signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling;
 - b. een toedeling van verantwoordelijkheden aan de diverse groepen medewerkers binnen de organisatie waar de meldcode wordt vastgesteld bij de stappen, bedoeld onder a, inclusief vermelding van degene die eindverantwoordelijk is voor de beslissing over het al dan niet doen van een melding;
 - c. specifieke aandacht, indien van toepassing, voor bijzondere vormen van geweld, die speciale kennis en vaardigheden van personeel vereisen;
 - d. indien sprake is van een op grond van [artikel 7.1.1.2 van de Jeugdwet](#) meldingsbevoegde instantie of functionaris, specifieke aandacht voor de mogelijkheid van het gebruik van de verwijzingsindex risicojongeren;
 - e. voor zover van toepassing instructies voor het uitvoeren van een kindcheck bij cliënten;

f. specifieke aandacht voor de wijze waarop professionals moeten omgaan met gegevens waarvan zij het vertrouwelijk karakter kennen of redelijkerwijs moeten vermoeden.

2. Het in het eerste lid, onder a, bedoelde stappenplan, bevat ten minste de volgende stappen:

- a. het in kaart brengen van de signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling;
- b. collegiale consultatie en zo nodig raadplegen van het AMHK of een deskundige op het gebied van letselduiding;
- c. een gesprek met de cliënt;
- d. het wegen van het risico op en de aard en de ernst van het huiselijk geweld of de kindermishandeling en bij twijfel altijd raadplegen van het AMHK en
- e. beslissen: zelf hulp bieden of hulp organiseren dan wel het doen van een melding.

Toetsing aan behoorlijkheidsvereisten

24. De gemeentelijke kinderombudsman toetst het optreden van het college van burgemeester en wethouders aan de behoorlijkheidsnormen mede in het licht van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK). Het IVRK vormt de context waarbinnen van het college wordt verwacht dat er behoorlijk wordt gehandeld.

Relevante artikelen uit het IVRK:

Artikel 5 De rol van ouders

De Staten die partij zijn, eerbiedigen de verantwoordelijkheden, rechten en plichten van de ouders of, indien van toepassing, van de leden van de familie in ruimere zin of de gemeenschap al naar gelang het plaatselijk gebruik, van wettige voogden of anderen die wettelijk verantwoordelijk zijn voor het kind, voor het voorzien in passende leiding en begeleiding bij de uitoefening door het kind van de in dit Verdrag erkende rechten, op een wijze die verenigbaar is met de zich ontwikkelende vermogens van het kind.

Artikel 16 Privacy

1. Geen enkel kind mag worden onderworpen aan willekeurige of onrechtmatige inmenging in zijn of haar privéleven, in zijn of haar gezinsleven, zijn of haar woning of zijn of haar correspondentie, noch aan enige onrechtmatige aantasting van zijn of haar eer en goede naam.

2. Het kind heeft het recht op bescherming door de wet tegen zodanige inmenging of aantasting.

Artikel 19 Kindermishandeling

1. De Staten die partij zijn, nemen alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen en maatregelen op sociaal en opvoedkundig gebied om het kind te beschermen tegen alle vormen van lichamelijk of geestelijk geweld, letsel of misbruik, lichamelijke of geestelijke verwaarlozing of nalatige behandeling, mishandeling of exploitatie, met inbegrip van sexueel misbruik, terwijl het kind onder de hoede is van de ouder(s), wettige voogd(en) of iemand anders die de zorg voor het kind heeft.

2. Deze maatregelen ter bescherming dienen, indien van toepassing, doeltreffende procedures te omvatten voor de invoering van sociale programma's om te voorzien in de nodige ondersteuning van het kind en van degenen die de zorg voor het kind hebben, alsmede procedures voor andere vormen van voorkoming van en voor opsporing, melding, verwijzing, onderzoek, behandeling en follow-up van gevallen van kindermishandeling zoals hierboven beschreven, en, indien van toepassing, voor inschakeling van rechterlijke instanties.

Relevant behoorlijkheidsvereiste:

Evenredigheid

De overheid kiest om haar doel te bereiken een middel dat niet onnodig ingrijpt in het leven van de burger en dat in evenredige verhouding staat tot dat doel.

De overheid maakt steeds een afweging of een minder zwaar middel kan worden ingezet voor het doel dat zij wil bereiken. De overheid moet voorkomen dat bepaalde burgers onevenredig nadeel hebben van de maatregelen die de overheid neemt.

Overwegingen

25. Veilig Thuis is de organisatie die meldingen over kindermishandeling of huiselijk geweld onderzoekt. Een melding bij Veilig Thuis heeft een grote impact op het gezin. Er gaat al snel een stigmatiserende werking van uit. Daarom is het van groot belang om met grote zorgvuldigheid te handelen als er wordt gemeld bij Veilig Thuis.

26. De kinderombudsman onderkent dat de relatie tussen mevrouw R. en het wijkteam vanaf het eerste contact moeizaam verloopt. Dit heeft ervoor gezorgd dat de hulp aan S. met veel moeite en vertraging is opgestart. Dit is echter geen rechtvaardiging voor een melding bij Veilig Thuis. Het 'gebruiken' van een melding bij Veilig Thuis om een impasse in de jeugdhulpverlening te doorbreken, is niet passend. Juist vanwege de gevolgen van een dergelijke melding, moet hier met uiterste zorgvuldigheid mee om worden gegaan.
27. Na de eerste melding op 26 september 2016 heeft Veilig Thuis geoordeeld dat het vermoeden van kindermishandeling niet wordt bevestigd. Veilig Thuis heeft toen volledig meegewogen dat er sprake is van een verstoorde relatie tussen mevrouw R. en het wijkteam en dat hierdoor de hulp aan S. moeizaam kan worden gerealiseerd. Na deze beoordeling zijn er geen nieuwe feiten en omstandigheden naar voren gekomen, die een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld zouden bevestigen.
28. De kinderombudsman constateert dat het wijkteam op 23 juni 2017 een tweede melding heeft gedaan bij Veilig Thuis. De stellingname van de gemeente Rotterdam dat het contact van het wijkteam met Veilig Thuis op 23 juni 2017 niet als een melding kan worden aangemerkt, maar als een verzoek om een intercollegiaal gesprek op gang te brengen, is in strijd met de feitelijke gang van zaken. Het wijkteam vraagt in zijn bericht expliciet aan Veilig Thuis om een onderzoek naar het gezin van mevrouw R. op te starten. Hierbij verzoekt het wijkteam Veilig Thuis om het onderzoek te richten op de mogelijkheden van een beschermingsmaatregel, omdat terugverwijzen naar de vrijwillige hulpverlening niet zinvol zou zijn. Het wijkteam heeft dus niet alleen voor de tweede keer een melding bij Veilig Thuis gedaan, maar heeft zelfs nadrukkelijk aangedrongen op een traject richting de gedwongen jeugdhulp.
29. Het wijkteam heeft nagelaten om mevrouw R. vooraf te informeren over de tweede melding bij Veilig Thuis. Het eerste moment dat mevrouw R. kennis nam van de melding bij Veilig Thuis, was toen ze de brief van Veilig Thuis kreeg op 11 juli 2017. Hiermee heeft het wijkteam niet gehandeld conform de meldcode Huiselijk Geweld en Kindermishandeling.
30. Deze tweede melding en het verzuim om mevrouw R. hierover te informeren hebben de verhouding tussen mevrouw R. en het wijkteam nog erger onder druk gezet. Hierdoor is het conflict tussen het wijkteam en mevrouw R. verder geëscaleerd. De kinderombudsman vindt het kwalijk

dat het wijkteam voor de tweede keer een melding heeft gedaan zonder dat er sprake was van kindermishandeling of huiselijk geweld. Hiermee heeft het wijkteam een middel toegepast met een oneigenlijk doel, mogelijk zelfs met misbruik van hun positie. Bovendien heeft het wijkteam met de melding een onnodig zware inbreuk gemaakt op het gezinsleven van mevrouw R. en hiermee haar vertrouwen in de gemeente verder geschaad. Dit heeft het belang van zoon S. bij passende hulp geen goed gedaan.

Oordeel

Klacht: Een medewerker van het wijkteam Beverwaard heeft op 23 juni 2017 voor de tweede keer een onterechte melding gedaan bij Veilig Thuis over mijn gezin, terwijl Veilig Thuis na de eerste melding heeft vastgesteld dat er geen sprake is van kindermishandeling.

De klacht is gegrond. Met het opnieuw melden bij Veilig Thuis heeft de gemeente een onevenredig zwaar instrument toegepast. De gemeente heeft hiermee in strijd met het behoorlijkheidsvereiste evenredigheid gehandeld.

De kinderombudsman ziet in het voorgaande geen aanleiding om aan zijn oordeel een aanbeveling te verbinden.

Bijlage bij rapport dossier 3500

Klachtbehandeling door de gemeente

1. Op 16 augustus 2017 dient mevrouw R. haar klacht in bij de gemeente Rotterdam. Ze stelt dat het wijkteam Beverwaard op 23 juni 2017 voor de tweede keer een onterechte melding heeft gedaan bij Veilig Thuis Rotterdam Rijnmond.

Klachtbehandeling door de kindermobudsman

2. Op 22 september 2017 dient mevrouw R. haar klacht in bij de kindermobudsman, omdat de gemeente Rotterdam nog niet heeft gereageerd op haar klacht.
3. De kindermobudsman opent op 27 oktober 2017 zijn onderzoek naar de klacht van mevrouw R. Hierbij stelt hij een aantal onderzoeksvragen aan de gemeente Rotterdam. Op diezelfde dag stuurt de kindermobudsman een brief met onderzoeksvragen aan Veilig Thuis Rotterdam Rijnmond.
4. Op 9 november 2017 ontvangt de kindermobudsman de antwoorden van Veilig Thuis Rotterdam Rijnmond op zijn vragen.
5. Op 30 november 2017 stuurt de kindermobudsman een rappel naar de gemeente Rotterdam met het verzoek om te reageren op de door de kindermobudsman gestelde vragen.
6. Op 7 december 2017 ontvangt de kindermobudsman een reactie van de gemeente Rotterdam op zijn vragen.
7. Op 15 december 2017 stuurt de kindermobudsman de reacties van de gemeente Rotterdam en Veilig Thuis Rotterdam Rijnmond naar mevrouw R. en geeft haar de mogelijkheid om hierop te reageren.
8. Op 30 januari 2018 geeft mevrouw R. een inhoudelijk reactie op de brieven van de gemeente Rotterdam en Veilig Thuis Rotterdam Rijnmond.
9. Op 16 februari 2018 stuurt de kindermobudsman zijn bevindingen en voorlopig oordeel naar mevrouw R. en naar de gemeente Rotterdam.
10. Op 22 maart 2018 stuurt de kindermobudsman een rappel naar de gemeente Rotterdam en een rappel aan mevrouw R. om hen nog de

gelegenheid te geven om te reageren op de bevindingen en voorlopig oordeel.

11. Op 6 april 2018 geeft mevrouw R. haar reactie op de bevindingen en voorlopig oordeel.

